

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/409/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214216944
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214216944.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Evy Behranovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanému: K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX Z., o zaplatenie 718,68 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 7C/239/2014-31 zo dňa 10. februára 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e.**

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia, že hlava 18. zmluvných úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. je neplatná z dôvodu neprijateľnosti podmienky z r u š u j e.

Žalovanej sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 375,18 eura spolu s vyčísleným úrokom z omeškania v sume 61,48 eura, s úrokom z omeškania 8,15% ročne zo sumy 375,18 eura od 18.08.2014 do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Súčasne určil, že Hlava XVIII. zmluvných úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. je neplatná z dôvodu neprijateľnosti podmienky. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 43,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (§ 1 ods. 1, 2, písm. a), d) a i), § 3 ods. 3), zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), j)), zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (§ 3 ods. 1 § 39, § 41, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 5) a o trovách konania rozhodol podľa zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku (§ 142 ods. 1). Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 23.09.2011 účastníci uzavreli úverovú zmluvu č. 4109092082 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver na nákup spotrebného tovaru v sume 1.718,20 eura. Účastníci sa dohodli, že žalovaný bude uvedený úver splácať formou 18 pravidelných mesačných splátok po 57,17 eura. Ročná úroková sadzba úveru predstavovala 38,84% a RPMN 47,4%. Žalovaný nedodrжал dohodnutý splátkový kalendár a žalobcovi zaplatil len sumu 343,02 eura a preto žalobca uplatňuje pohľadávku pozostávajúcu z istiny úveru 187,- eur, z úroku 79,80 eura, zo zosplatennej istiny v sume 370,- eur, z dlžného poistného 19,05 eura a z poplatku za druhú upomienku v sume 62,83 eura. Súd prvého stupňa z výpisu z obchodného registra mal preukázané, že žalobca konal v rámci predmetu svojho podnikania, keďže predmetom jeho činnosti je aj

poskytovanie spotrebiteľských úverov, avšak žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ide o tzv. typovú zmluvu pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah. Súd prvého stupňa považoval dohodu o úrokoch z úveru za absolútne neplatnú a preto žalobca nemá právo požadovať od žalovaného zaplatať úrokov z úveru, len skutočne poskytnutú sumu 718,20 eura. Žalovaný zaplatil celkom 343,02 eura a preto má zaplatiť rozdiel, t.j. 357,18 eura. Pritom úverová zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to najmä náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k), keďže táto neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Preto súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Priznal žalobcovi len istinu vo výške 375,18 eura, nakoľko toto je rozdiel, ktorý žalovaný ešte nezaplatil. Čo sa týka kapitalizovaného ročného úroku z omeškania vo výške 117,79 eura, súd zistil, že ide o úrok z omeškania za čas od 14.08.2012 do 17.08.2014 vo výške 61,48 eura a preto vo zvyšku žalobu zamietol a v zmysle § 517 ods. 2 OZ priznal žalobcovi úroky z omeškania v sume 8,15% ročne od 18.08.2014 do zaplataenia. Pokiaľ ide o poplatok za upomienku v sume 62,83 eura žalobca nepreukázal, o akú upomienku ide, či vôbec bola žalovanému zaslaná, preto súd jeho žalobu aj v tejto časti zamietol.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to voči výroku v zamietajúcej časti a v časti určenia neplatnosti zmluvných úverových podmienok z dôvodu neprijateľnosti. Argumentoval, že dojednaný úrok za poskytnutie úveru predstavuje jednak odmenu pre veriteľa za poskytnutie úveru, ako aj krytie rizika veriteľa. Nebankové subjekty pritom poskytujú úvery predovšetkým z vlastných zdrojov, resp. ktoré musia získať za nemalé úroky z bánk a jedná sa o vyššiu mieru rizika ako u bánk, preto nie je možné tieto údaje porovnávať. Podmienky, za akých poskytujú banky úver a za akých nebankové subjekty, sú diametrálne odlišné, čo sa samozrejme odráža aj vo výške dojedanej úrokovej sadzby. Na uvedené prihliada aj legislatíva Slovenskej republiky, ktorá v roku 2010 novelizovala zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 6 zákona. Preto sa v dôsledku tejto novelizácie porovnávajú úrokové sadzby obvykle požadované na finančnom trhu a nielen s bankami, keďže subjektmi finančného trhu sú a) bankové inštitúcie, b) poisťovacie spoločnosti, c) nebankovní finanční sprostredkovatelia (napríklad lízingové spoločnosti, faktoringové spoločnosti). Neprimerane vysoké úroky sú vo všeobecnosti považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám a právnym princípom spoločenského poriadku a preto sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca je nebankovou spoločnosťou a takto treba k nemu pristupovať aj v súvislosti s hodnotením výšky úrokovej sadzby. V súdnej praxi nie je jednotný názor v posudzovaní miery toho, kedy dohodnutá úroková sadzba prekračuje hranicu zodpovedajúcu dobrým mravom. Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/67/2008 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky nad 25%, Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 1 M Cdo 1/2009 úroky vo výške 60%. Poukázal v odvolaní ďalej na to, že súd prvého stupňa vyhlásil neprijateľné podmienky uvedené v úverových zmluvných podmienkach, avšak v odôvodnení rozsudku sa týmto vôbec nevenuje, čím nedal žalobcovi možnosť argumentovať voči takémuto rozhodnutiu. Vyjadril presvedčenie, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako to uvádza súd. Pritom podstatným znakom neprijateľnej podmienky je skutočnosť, že zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom a to do takej kvality, ktorá musí byť značná, nie malá či nepatrná, v neprospech spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa. Nemožno však túto podporu zamieňať s nevhodným aternalizmom štátnej moci v súkromno-právnych vzťahoch. V trhovom prostredí, ktoré je v zmysle Ústavy SR základom nášho štátu, je každý z účastníkov trhu zo samotnej podstaty konfrontovaný s rôznymi ponukami a lákadlami v podobe reklamy a marketingu. Štát prostredníctvom súdnej moci nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Preto žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne tento zmeniť a žalobe žalobcu vyhovieť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril, samostatný odvolací návrh nepodal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej aj „OSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, podal ho účastník konania (§ 201 OSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, (§ 202 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo (§ 212 ods. 1

OSP) po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a) nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, c) nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, d) nevyžaduje to dôležitý verejný záujem (§ 214 ods. 1 OSP).

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 7C/239/2014 je nárok žalobcu o zaplatenie 718,68 eura s príslušenstvom. Súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 375,18 eura spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Súčasne určil, že hlava XVIII. zmluvných úverových podmienok spoločnosti žalobcu je neplatná z dôvodu neprijateľnej podmienky.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzenými odvolacími dôvodmi žalobcu bolo posúdiť, či súd prvého stupňa postupoval správne, ak vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a určil neplatnosť hlavy XVIII. zmluvných úverových podmienok žalobcu z dôvodu ich neprijateľnosti.

Žalobca sa svojim odvolaním domáha vyhovenia žalobe, t.j. priznanie aj sumy 343,50 eura s príslušenstvom, v ktorej časti bola jeho žaloba zamietnutá.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 23.09.2011 žalovaný so spoločnosťou žalobcu uzavreli úverovú zmluvu č. 4109092082, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 798,00 eura, pričom išlo o úver na kúpu tovaru, za ktorý žalovaný zaplatil v hotovosti 79,80 eura, takže celková výška úveru je 718,20 eura. Účastníci sa dohodli, že žalovaný uvedenú sumu vráti v 18 splátkach pri ročnej úrokovej sadzbe 38,84 % a RPMN 47,4%, pri priemernej RPMN 45,11%. Celkové náklady spotrebiteľa sú v sume 242,28 eura s dátumom splatnosti prvej splátky 23.10.2011 s úhradou vždy k 20. dňu v mesiaci s lehotou splatnosti 20.03.2013.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nárok žalobcu nad skutočne poskytnuté plnenie žalovanému, ktoré nebolo žalobcovi zaplatené (úver 718,20 eura, zaplatené 343,02 eura, zostáva uhradiť 375,18 eura) zamietol. Svoje záver odôvodnil jednak tým, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a pretože neobsahuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov a jednak tým, že nie je možné žalobcovi priznať úroky, keďže tieto sú v rozpore s dobrými mravmi.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu vo zvyšku zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov.

V prejednávanom prípade ide o úver spotrebiteľský, o ktorej skutočnosti v konaní nevznikli žiadne dôvodné pochybnosti a ktoré skutočnosti napokon nepopieral v odvolaní ani sám žalobca.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ- v znení účinnom v čase uzavretia uvedenej zmluvy) zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musia obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Cieľom tohto zákonného ustanovenia bolo zabezpečiť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými údajmi potrebnými pre jeho informovanosť o zaťažení, ktoré na seba uzavretím úverovej zmluvy berie.

Citované ustanovenia zákona majú za cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere o všetkých jej podmienkach dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré preto môže spotrebiteľ zvážiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 9 zákona vymenováva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich uvádza tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku bolo donútiť dodávateľov a veriteľov, aby ustanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy.

Súd prvého stupňa, resp. aj odvolací súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 4 ods. 2 cit. zákona a zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Bez toho nie je zrejmé, aká časť mesačnej splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z. z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nesporne nie je uvedená náležitosť vyžadovaná zákonom podľa § 9 ods. 1 písm. k) a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (čo odvolateľ vlastne v odvolaní ani nepopiera, iba sa zameriava na to, že dohodnutá výška úrokov 38,84 % nie je neplatná), bolo potom nevyhnutné pre absenciu obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predmetnú zmluvu o úvere s použitím § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Bolo už potom nadbytočným (a to i vzhľadom na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania) zaoberať sa tým, či v predmetnej zmluve absentujú prípadne i ďalšie náležitosti podľa citovaných ustanovení, čo by taktiež spôsobovalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru (napríklad zisťovať správnosť výšky RPMN a iné).

Keďže potom v konaní bolo preukázané, že žalovaný zaplatil z poskytnutej sumy úveru 718,20 Sk, doposiaľ sumu 343,02 eura, súd prvého stupňa postupoval správne, pokiaľ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 343,02 eura s úrokom z omeškania 8,15% ročne a to jednak zročným z vyčíslenej sumy a následne od 18.08.2014 do zaplatenia.

Odvolateľ sa vo svojom odvolaní ďalej namietal, že súd prvého stupňa konštatoval vo svojom rozhodnutí (strana 4 ods. 4) neplatnosť dohody o úrokoch z úveru a preto žalobcovi tieto nepriznal. Odvolací

súd však z dôvodov hospodárnosti konania považoval za nadbytočné zaoberať sa ďalej aj touto skutočnosťou, pretože predmetná zmluva neobsahuje zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov predpísané obligatórne obsahové náležitosti, t.j., výšku, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov a preto sa v dôsledku nesplnenia tejto zákonom uloženej povinnosti predmetný úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Preto zaoberať sa neplatnosťou dohody účastníkov zmluvy o úrokoch v stanovenej sadzbe 38,84% bolo nadbytočné, keďže opierajúc sa o uvedené zákonné ustanovenie ide o úver bez úrokov a bez poplatkov a to na základe aplikácie § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ.

V ďalšej časti žalobca v odvolaní poukázal na to, že súd prvého stupňa vyhlásil neprijateľné podmienky uvedené v úverových zmluvných podmienkach, no v odôvodnení rozsudku sa týmto však vôbec nevenoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že súčasťou predmetnej úverovej zmluvy účastníkov sú i úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - DUO. V hlave 18. - sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta, bod 1. je uvedené, že „v prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. V prípade, že ide o zaslanie prvej upomienky za dobu trvania zmluvy, nebude poplatok za upomienku účtovaný. Bez ohľadu na počet zaslaných upomienok bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne 2x za kalendárny mesiac. Upomienku je spoločnosť oprávnená zaslať tiež prostredníctvom telefonického spojenia GSM Technológie SMS správ a mailu, po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované“.

V dôsledku skutočnosti, že predmetný úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov a v dôsledku toho, že súd prvého stupňa takto i postupoval, súd prvého stupňa žiadne poplatky (ku ktorým sa vzťahujú citované zmluvné úverové podmienky) žalobcovi nepriznal, považoval predmetný úver za úver bez úrokov a bez poplatkov pre chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy, preto nie je možné žiadne poplatky v súvislosti so sankciou uvedenou v § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch žalobcovi priznať, je nesúvisiace uvádzanie jednotlivých zmluvných dojednaní (a k tomu aj v nesprávnej formulácii, t.j. nie presne podľa jej textu v zmluve), keďže plnenie žalobcovi nebolo priznané aplikáciou § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, a preto odvolací súd túto časť rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. i) zrušil bez náhrady.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odôvodňujúcu zamietnutie zvyšku nároku žalobcu, keďže okrem istiny, ku ktorej boli žalobcovi priznané i príslušné úroky z omeškania, žalobcovi žiaden ďalší nárok z predmetného zmluvného vzťahu nepatrí, súd prvého stupňa rozhodol správne, ak vo zvyšku nad prisúdenú istinu s príslušenstvom jeho nárok zamietol a tak odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach - v zamietajúcej časti i v časti náhrady trov konania za uplatnený súdny poplatok ako vecne správny s použitím § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V odvolacom konaní bol v prevažnom rozsahu úspešný žalovaný (žalobca bol úspešný v časti zrušenia výroku o neprijateľnosti podmienky uvedenej v hlave 18. zmluvných úverových podmienok, ktorý úspech možno prirovnať k úspechu v nepatrnej časti, pretože napriek zrušeniu tohto výroku požadovaná istina s príslušenstvom mu priznaná nebola pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru) vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému. Keďže ale žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 OSP neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.